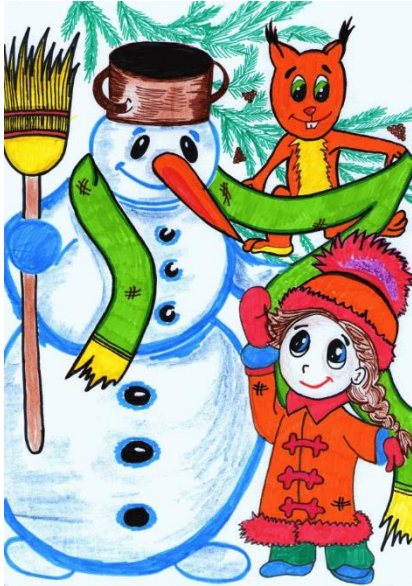

Vianočný zázrak

(Ivetka Hucíková)

Ďaleko od dediny stála chudobná chatrč, z ktorej sa v deň Vianoc ozýval spev malého dievčatka. Volala sa Kristínka a práve zdobila vianočný stromček. Ozdoby nemali a preto naň zavesila 3 jabĺčka, 10 orieškov a pridala i 2 mašličky zo svojich vlások. Spolu ozdob jej stačilo na to, aby bol stromček nádherný. No potom

zosmutnela, pretože vedela, že darčeka pod stromčekom mať nebudú, lebo boli veľmi chudobní. Vtedy si to všimla jej mamička a vzala Kristínku za ručičku a spolu s ockom vyšli pred chatrč. Vzala do dlaní hrst' snehu a začala tvarovať guľu. Pridala ešte 9 hrstí a vytvorila snehovú hlavu. Vtedy sa pridal otecko a z dvojnásobku hrstí snehu vytvoril brucho. Kristínka si utrela slzičky a vzala do svojich malých skrehnutých ručičiek sneh. Potrebovala trojnásobne viac hrstí snehu ako mamička a dvojnásobne viac ako otecko, aby vytvorila najväčšiu snehovú guľu. Každý z nich dal svoju snehovú guľu ku sebe a vznikol snehuliak z hrstí snehu. Ale bol bez očí, nosa, úst a gombičiek. A vtedy sa to stalo. Spoza stromu dohoppala veverička a dala snehuliakovi do rúk svoju metlu, ktorou odmetala zafúkané chodníčky. Za ňou pribehli

2+2 myšky a ťahali za sebou deravý hrniec, v ktorom si varievali kašu a dali ho snehuliakovi na hlavu. Spod zeme si dolovali cestu aj 2 krtkovia, ktorí si museli odhrabat' cestu dlhú 3x2 metre. Darovali snehuliakovi 3 páry uhlíkov, ktorými si prikurovali do piecky. Bolo ich spolu a stačilo to na to, aby mal snehuliak oči, ústa i gombíky. Zadychčaný zajačik doskackal s mrkvičkou na chrbátiku a potreboval ešte 2x2 skoky na to, aby mohol dať snehuliakovi nos na hlavu. Kristínka výskala od radosti a tliekala malými ručičkami. Vtedy si ocko zložil z krku deravý šál a dal ho snehuliakovi na krk. Všetci lesní kamaráti sa pochytili za ruky a spolu s Kristínkou a jej rodičmi zaspievali krásnu vianočnú pieseň. A keďže bol čas Vianoc, každá slzička, ktorá im pri tom vypadla, sa zmenila na krásny darček. Bolo ich hádam aj 3x10 darčekom v ten večer. A snehuliak, ktorý bol postavený z ozajstnej lásky, ožil a ostal navždy s Kristínkou a robil im radosť. Nikdy sa neroztopil, ani v lete. A nie len to, pritiahol aj deti z dediny a každá slza, ktorá im od tej nádhery vypadla, sa zmenila na darček, v ktorom si Kristínka a jej rodičia našli všetko, čo potrebovali.